

عنوان مقاله:

فضاهای شهری متأثر از پایداری اجتماعی (مطالعه موردی : کودکان)

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس ملی معماری و شهرسازی «پایداری و تاب آوری از آرمان تا واقعیت» (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

سهیل جلیلی بارور - دانشجو کارشناسی ارشد مهندسی معماری، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه آزاد اسلامی قزوین

مجتبی امیرخلیلی - دانشجو کارشناسی ارشد مهندسی معماری، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه آزاد اسلامی قزوین

امیر جباری - دانشجو کارشناسی ارشد مهندسی معماری، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه آزاد اسلامی قزوین

خلاصه مقاله:

فضاهای شهری بخش عمده ای از زمان و مکان زندگی روزمره مردم را به خود اختصاص می دهند و علاوه بر بزرگسالان، مخاطبان خردسالی دارند که بسیار بیش تر از بزرگسالان تحت تاثیر عوامل محیطی هستند، اما این گونه به نظر می رسد که در شهرهای امروزی عرصه تحرک و خودنمایی کودکان روز به روز محدودتر و کوچک تر شده است و این شهروندان کوچک جایگاه مناسبی در فضاهای شهری امروزی ندارند. از این رو بهره گیری از قابلیت های فضاهای شهری می تواند در پایداری اجتماعی، تقویت تعاملات اجتماعی و همبستگیهای گروهی و حتی آموزش رشد خلاقیت کودکان موثر باشد. روش مورد استفاده در این مقاله، روش توصیفی- تحلیلی و مبتنی بر مطالعات کتابخانه ای، اسنادی می باشد و جنبه کاربردی دارد. در این راستا در گام نخست اطلاعات جامعی در ارتباط با ویژگی های فضاهای شهری مناسب برای کودکان جمع آوری شده، و در گام دوم به مطالعه عوامل رشد کودک و ویژگی های فضاهای شهری پایدار پرداخته شده است. نتایج پژوهشی حاکی از آن است که طراحی مناسبین فضاها در شهر می تواند زمینه تمایل بیشتر در حضور و تعامل در محیط شهری و امکان رشد اجتماعی و ذهنی این گروه را فراهم سازد.

کلمات کلیدی:

کودک، فضاهای شهری، تعاملات اجتماعی، پایداری اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/632115>

